

Penguen ve Kar Fırtınası Kuşu

Jane MEADOW

Penguen ve Kar Fırtınası Kuşu

Jane MEADOW

Parlak, buzlu bir sabah, Pim adında bir penguen kıyı boyunca paytak paytak yürüdü. Siyah sırtı ve beyaz karnı güneşte parlıyor, turuncu ayakları karda küçük izler bırakıyordu. Pim donmuş dünyanın sessizliğini severdi, ama bugün bunu paylaşacak birini istiyordu. Geniş mavi denize baktı ve gülümsedi.

Aniden gökyüzünden beyaz bir şekil süzülerek indi. Bu, saf beyaz tüyleri ve gölgeler gibi parlayan siyah kanat uçları olan Sisi adında bir kar fırtınası kuşuydu. Pim'in yanındaki bir kayaya hafifçe kondu. "Merhaba!" dedi cıvıldayarak. "Ben Sisi. Bütün sabah uçuyordum ve bir arkadaş arıyorum." Pim'in yuvarlak kehribar gözleri parladı. "Ben Pim," dedi. "Ve burada olman çok güzel."

Pim ve Sisi hemen arkadaş oldular. Pim, Sisi'ye karnının üzerinde karlı bir yamaçtan nasıl kayacağını gösterdi, Sisi de Pim'e rüzgârda nasıl süzüleceğini gösterdi. Güneş batana kadar güldüler ve oynadılar. "Buz güzel," dedi Sisi, "ama açık gökyüzünü özleyorum." Pim başını salladı. "Ben de buzu seviyorum, ama seninle daha eğlenceli." Ertesi gün tekrar buluşmaya söz verdiler.

Ertesi sabah, Pim ve Sisi buzun üzerinde birlikte otururken minik cıvıltılar duydular. Bir grup yavru kuş yakınlarda toplanmıştı, gri-beyaz tüyleri soğuğa karşı kabarmıştı. Büyük koyu gözleri endişeli görünüyordu. "Kaybolduk," diye fısıldadı bir yavru. "Dinlenmek için güvenli bir yer bulmalıyız, ama nereye gideceğimizi bilmiyoruz." Pim öne çıktı. "Endişelenmeyin," dedi nazıkçe. "Size yardım edeceğiz."

Sisi kanatlarını çırttı. "Yukarıda uçup bir barınak arayabilirim," dedi. "Kıyıyı kolaçan edip sıcacık bir yer bulacağım." Pim başını salladı. "Ben de buzun üzerinden yolu göstereceğim. Birlikte çalışacağız." Yavrular birbirlerine baktılar ve gülümsediler. "Teşekkürler!" diye cıvıladılar. Böylece yolculuk başladı; Sisi yükseklerde süzülüyor, Pim önde paytak paytak yürüyor, küçük kuşlar da hemen arkalarından geliyordu.

Yolculuğun ilk kısmı kolaydı. Pim yavruları düz buzun üzerinden götürdü, Sisi de üstlerinde daireler çizip dalarak, "Bu taraftan! Kıyı açık!" diye seslendi. Yavrular her adımda daha cesur oldular. Kayıp düşerken kıkırdadılar ve Pim her zaman sabırla bekledi. "Harika gidiyorsunuz!" diye cesaret verdi. Güneş karda pırıldıyor, deniz yanlarında şarkı söylüyordu.

Bir süre sonra buz tümsekli hale geldi ve rüzgâr daha soğuk esti. Yavrular birbirlerine sokuldular, minik kanatları titriyordu. "Yorulдум," diye cıvıladı biri. "Ayaklarım da üşüdü," dedi bir diğeri. Pim durdu ve arkasına döndü. "Biraz dinlenelim," dedi nazıkçe. "Yavaş gideceğiz." Sisi aşağı uçtu ve yanlarına kondu. "İleride büyük bir kaya görüyorum," dedi. "Biraz onun arkasında siper alabiliriz."

Kayaya ulařtılar ve yavrular birbirlerine sokuldular. Pim nbet tuttu, saęlam gvdesi rzgarı kesiyordu. Sisi yukarıdan gzetledi. "Gvendesiniz," dedi Pim yumuřak bir sesle. "Hazır olana kadar burada kalacaęız." Yavrular daha sıcak ve daha cesur hissettiler. "Sen iyi bir arkadařsın, Pim," dedi biri. Pim glmsedi. "Sisi de yle," diye yanıtladı. "Arkadařlar birbirine yardım eder." Kısa bir dinlenmeden sonra devam etmeye hazırđılar.

Yolculuk kıvrımlı kıyı boyunca devam etti. Sisi önden uçtu, beyaz kanatları mavi gökyüzünde parlıyordu. Aniden iki buzlu uçurum arasında dar bir geçit gördü. "Beni takip edin!" diye seslendi. "Bir kestirme var!" Pim yavruları geçitten geçirdi, ama geçit kaygandı. Bir yavru neredeyse düşüyordu, ama Pim onu yüzgeciyle yakaladı. "Seni tuttum," dedi. "Sadece tutun."

Diğer tarafta rüzgâr uludu ve kar yağmaya başladı. Yavrular neredeyse hiçbir şey göremiyordu. "Yolu bulamıyorum!" diye bağırdı Sisi, sesi rüzgâr tarafından sürüklenip gitti. Pim sakın kaldı. "Bana yakın durun," dedi yavrulara. "Sisi bize yol gösterene kadar bekleyeceğiz." Sisi yukarıda daireler çizerek bir işaret arıyordu. Sonra tanıdık bir şekil gördü: uzun, sivri bir buzdağı. "Bu taraftan!" diye seslendi. "Buzdağını takip edin!"

Pim yavruları buzdağına doğru götürdü, Sisi de daha alçaktan uçtu, siyah kanat uçları yolu gösteriyordu. Ama rüzgâr güçlendi ve kar daha yoğun savruldu. Yavrular korkuyla birbirlerine sokuldular. "Kaybolduk!" diye ağladılar. Pim sesini yükseltti. "Kaybolmadık! Birbirimiz varız. Sisi, bir şey görebiliyor musun?" Sisi karın içinden gözlerini kıstı. "Evet!" diye bağırdı. "İleride karanlık bir şekil var. Bir mağaraya benziyor!"

Sisi aşığı daldı ve Pim ile yavruları mağaraya doğru yönlendirdi. Yaklaştıkça bunun karlı bir tepenin yamacında, rüzgârdan korunan sıcacık bir barınak olduğunu gördüler. "Buraya!" diye seslendi Sisi. Pim yavruları tek tek içeri yönlendirdi. Mağara sıcak ve kuruydu, zemini yumuşak karla kaplıydı. Yavrular bitkin ama güvende bir şekilde yığıldılar. "Başardık!" diye sevindiler. Pim ve Sisi birbirlerine gülümsediler.

Barınağın içinde yavrular birbirlerine sokulup hemen uykuya daldılar. Pim ve Sisi girişte oturup dışarıda hafifçe yağan karı izlediler. "Başardık," diye fısıldadı Sisi. "Sensiz yapamazdık," dedi Pim. "Yolu sen buldun." Sisi onun omzuna başını dayadı. "Sen de onları güvende tuttun." Uyuyan yavruların yumuşak nefeslerini dinleyerek dostça bir sessizlikte oturdular.

Ertesi sabah güneş parlak ve sıcak doğdu. Kar durmuştu ve gökyüzü açıktı. Yavrular uyandılar ve minik kanatlarını gerdiler. "Teşekkürler, Pim ve Sisi!" diye cıvıladılar. "Bizi kurtardınız!" Pim ve Sisi ışıldadılar. "Siz cesurdunuz," dedi Pim. "Ve birbirinize yardım ettiniz," diye ekledi Sisi. Yavrular yolu hatırlayacaklarına ve bir gün başkalarına da yardım edeceklerine söz verdiler.

Pim ve Sisi yavruları barınaktan dışarı çıkardılar ve ailelerine dönmeleri için güvenli yolu gösterdiler. Yavrular minnet dolu kalplerle el salladılar. "Bizi ziyarete gelin!" diye seslendiler. "Geleceğiz!" diye söz verdi Sisi. Yavrular paytak paytak uzaklaşırken Pim, Sisi'ye döndü. "Uzun bir yolculuktu," dedi. "Ama seninle kısa geldi." Sisi güldü. "Dostluk her yolculuğu daha güzel yapar."

O günden sonra Pim ve Sisi en iyi arkadaşlar olarak tanındılar. Sık sık buzun üzerinde birlikte oturup denizi ve gökyüzünü izlerlerdi. Ne zaman yavru kuşlar yardıma ihtiyaç duysa, orada olurlar ve bir takım olarak çalışırlardı. Ve her zaman deniz kenarındaki o sıcacık barınağı hatırlarlardı; dostluğun ve takım çalışmasının uzun bir yolculuğu mutlu bir maceraya dönüştürdüğü yeri. Çünkü bir arkadaşla her yol daha aydınlıktır.